

Pogány Ö. Gábor

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Ösztönözés

408

4 Kiállítások

Hely:

Idő:

1943

Személy:

Helyszám:

Forrás:

Delibáb

1943. 11. 13.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

munkásságát. Hiányzik belőle az ösztönösség, vagy még inkább, nem engedi magában érvényesülni; a festészet tisztán értelmi feladatnak tekinti, melynek csak a szerkesztés és körültekintés következetes elvei szerint lehet megfelelni. Nem ismeri, mint Farkas István, az önfeledt víziós képességet, többre becsüli a tudatosságot, mely nem hagy sejtéseket, nem tűr bizonytalanságot, mindent világosan megfogalmaz északok és műfaji törvényszerűségek segítségével. Tevékenysége szabályokat fektet le, feltételeknek tesz eleget, módszert példáz. Minden vállalkozása esztétikai tételeket illusztrál, mintha az elméletet akar-

Szobotka Imre :
Rönkfaszállítók

Szobotka Imre :

Eöszé András szobra :
Fra Angelleo

Hálófoltozók

ná igazolni. A mesterség sarkigazságairól Szobotka Imre törekvései szólnak a legtöbbit.

Mind a két festő alapvető tanuló szolgál, két különböző vérmérséklet, a festészetnek két ellentétes sajátosságát személyesítve meg. Egy szenvedélyesebb és egy tárgyilagosabb, egy kifejezőbb és egy bölcselkedőbb felfogás él stílusukban, vágy és valóság, révület és bizonyosság kap formát, s a kettő mégis egyaránt a művészet és műfaj eszméit szolgálja.

Eöszé András szobrai egyfajta értelmiségi merengést képviselnek nemzedékének súlyos realizmusa mellett. A kifinomult arányok, stilizált beállítottságok tagadják a tények kényszerét az alkotásban, s inkább az intellektuális tájékozódás kultúrtájaira mennek ihletésért. A műveltség a legjobb ajánlólevél még egy szobrász pályájához is.

Pogány Ö. Gábor